

Sygn. akt: XU-502/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 maja 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 09 maja 2013r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **A. P.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 04 sierpnia 2012r. znak: WZON.(...)

w sprawie **A. P.**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 502/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. P. złożył odwołanie od orzeczenia strony pozwanej Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) z dnia 04 sierpnia 2012 r. który utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. zaliczające wnioskodawcę do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podniósł, że obecnie jego stan zdrowia nie pozwala mu normalnie funkcjonować. Wnioskodawca wskazał, że ma kłopoty z poruszaniem się i z utrzymaniem równowagi, występują u niego zawroty głowy. Utrzymujący się od dwóch lat pogorszony stan zdrowia zmusza wnioskodawcę do korzystania z pomocy osób trzecich. Z uwagi na obecny stan jego zdrowia zdaniem wnioskodawcy winien on mieć orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Strona pozwana, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...), nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia, przekazała odwołanie wnioskodawcy do rozpoznania przez Sąd wnosząc jednocześnie o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Orzeczeniem z dnia 04 sierpnia 2012 r. Wojewódzki Zespół Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. odmawiające wydania orzeczenia ustalającego stopień niepełnosprawności. W

uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca został zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności, a orzeczony stopień ma charakter okresowy i orzeczenie wydano na okres do dnia 30.04.2014 r.

Od tego orzeczenia wnioskodawca odwołał się do Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu za pośrednictwem Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania O Niepełnosprawności w województwie (...).

Uzasadniając odwołanie wnioskodawca wskazał na okoliczność, iż od dwóch lat stan jego zdrowia pogarsza się, co nie pozwala mu normalnie funkcjonować. Wnioskodawca stwierdził, iż ma poważne kłopoty z poruszaniem się, bardzo silne zawroty głowy i problemy z utrzymaniem równowagi. Fakt, iż wnioskodawca korzysta z pomocy osób trzecich wpływa negatywnie na jego zdrowie psychiczne, które jego zdaniem również uległo pogorszeniu.

Organ odwoławczy w oparciu o ocenę zawodową i ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy, w dniu 04 września 2012 r. nie znalazł podstaw do zastosowania przepisów art. 6c ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r., Nr 127, poz. 721), w związku z czym podtrzymał wydane orzeczenie i przekazał je do Sądu wnosząc równocześnie o jego oddalenie.

Wydane orzeczenie strona pozwana oparła na przeprowadzonym bezpośrednim badaniu lekarskim oraz dokumentacji medycznej.

Dowód: akta WZON.

Postanowieniem z dnia 12 września 2012 r. Sąd na zasadzie art. 468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy, neurologa i psychologa na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca A. P.ur. (...), może być zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w rozumieniu art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27.08.1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2011 r. Nr 127 poz. 721 ze zm.), jeżeli tak to od kiedy? Jaki jest symbol umiarkowanego stopnia niepełnosprawności? Czy naruszenie sprawności organizmu jest trwale czy okresowe i na jaki czas? Czy zachodzi konieczność badania wnioskodawcy przez innych biegłych? Czy zasadne jest orzeczenie WZON z dnia 04 sierpnia 2012 r.?

W wydanej w dniu 07 stycznia 2013 r. r. opinii biegłych sądowych neurolog, internista-gastroenterolog i ortopeda rozpoznali u wnioskodawcy: zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa, zespół bólowy kręgosłupa w wywiadzie, nadciśnienie tętnicze, zespół jelita nadwrażliwego, przewlekłe zapalenie błony śluzowej żołądka, refleks żołądkowo-przełykowy, stan po operacji guza jądra prawego w 1995 roku, czynnościowa niewydolność kręgowo-podstawna, zawroty głowy w wywiadzie i wydali opinię, że wnioskodawca nie może być zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu do tak postawionego wniosku wskazali, iż powód nie jest całkowicie niezdolny do pracy, nie wymaga też pomocy w żadnym zakresie, również okresowo. Nie są zatem spełnione warunki orzeczenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Stan powoda nie zmienił się istotnie od poprzedniego badania biegłych i biegli podzielają opinię WZON. Biegli uznali również iż nie zachodzą okoliczności uzasadniające przebadanie powoda przez innych biegłych.

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 07.01.2013r. - k. 24 - 25 akt.

Do wydanej w sprawie opinii sądowo – lekarskiej biegłych neurologa, internisty i ortopedy wnioskodawca wniósł pismem z dnia 25 lutego 2013 r. odwołanie.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podniósł, że nie zgadza się z opinią wydaną przez biegłych sądowych. Jego zdaniem nie jest on osobą zdrową, odczuwa silne zawroty głowy i bóle kręgosłupa, które sprawiają, iż nie potrafi przejść 200 metrów bez kuli ortopedycznej. Stan zdrowia wnioskodawcy od 2007 roku w którym mimo mniejszej ilości chorób przyznano mu umiarkowany stopień inwalidztwa znacznie się pogorszył. Wnioskodawca ponownie leczy się u psychiatry ponieważ nie wytrzymuje już tego, że pomimo chorób które ma, jest nie wielu lekarzy którzy chcieliby mu pomóc. Od ponad roku wnioskodawca aby dotrzeć do lekarza, potrzebuje pomocy osób trzecich. Często zmuszony

jest przy pojawieniu się silniejszych bólów wzywać pogotowie ratunkowe. Wnioskodawca podniósł, iż biegli którzy sporządzili opinię są stronniczy. Jego zdaniem są to ci sami biegli którzy 1,5 roku temu odebrali mu umiarkowany stopień inwalidztwa.

W związku z powyższym Pan A. P. wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych sądowych.

Dowód: odwołanie wnioskodawcy z dnia 25.02.2013 r. – k. 34 akt

W wydanej w dniu 08 marca 2013 roku opinii biegłego sądowego psychiatry rozpoznano u wnioskodawcy organiczne zaburzenia osobowości. Wnioskodawca, z punktu widzenia lekarza psychiatry, nie może być zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Diagnozę biegły poparł analizą akt sprawy, dokumentacją lekarską wnioskodawcy oraz badaniem własnym. W uzasadnieniu do opinii biegły wskazał, iż wnioskodawca był diagnozowany neurologicznie, rozpoznano czynnościową niewydolność kręgowo podstawną oraz zmiany zwyrodnieniowe dyskopatyczne kręgosłupa. Badany od 2002 r. korzysta z leczenia psychiatrycznego ale jak wynika z wywiadu leczy się niesystematycznie, od kilku miesięcy podjął ponownie leczenie. Dane z wywiadu i badania własnego biegłego wskazują, że wnioskodawca ujawnia organiczne zaburzenia osobowości o niedużym nasileniu. Biegły nie stwierdził u wnioskodawcy objawów depresyjnych, zaburzeń psychotycznych ani nasilonych lęków. W ocenie biegłego wnioskodawca w czynnościach życia codziennego jest samodzielny, nie wymaga pomocy w pełnieniu ról społecznych. Stan psychiczny wnioskodawcy nie uzasadnia zdaniem biegłego aby zaliczyć go do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

W związku z powyższym zdaniem biegłego orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania O Niepełnosprawności w województwie (...)z dnia 04.08.2012 r. jest zasadne. Wnioskodawca według biegłego nie wymaga przebadania przez innych biegłych.

Dowód: opinia biegłego psychiatry z dnia 08.03.2013 r. – k. 38 akt.

Do wydanej w sprawie opinii biegłego psychiatry wnioskodawca wniósł pismem z dnia 29.04.2013 r. odwołanie.

W uzasadnieniu odwołania, wnioskodawca podniósł, że nie zgadza się z opinią biegłego. Wbrew opinii lekarza psychiatry wnioskodawca uważa, że nie jest osobą zdrową. Oceniając swój stan psychiczny wnioskodawca stwierdził, iż jest osobą całkowicie załamana co raz częściej myśląc o popełnieniu samobójstwa.

W związku z powyższym wnioskodawca złożył wniosek o wyznaczenie przez Sąd innych biegłych, gdyż z wydanymi do tej pory opiniami nie zgadza się.

Dowód: odwołanie wnioskodawcy z dnia 29.04.2013 r. – k. 48 akt

Strona pozwana nie składała zastrzeżeń do wydanych opinii.

Na rozprawie w dniu 09 maja 2013 r. Sąd nie uwzględnił zgłoszonych przez wnioskodawcę zastrzeżeń od wydanych w sprawie opinii i oddalił wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje za uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania Sądu było ustalenie stopnia niepełnosprawności wnioskodawcy.

Zasady ustalania stopnia niepełnosprawności określone zostały w rozporządzeniu ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności /Dz.U. Nr 139 poz. 1328/, które zostało wydane na podstawie dyspozycji wynikającej z art.

6 lit. c ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych /Dz. U. Nr 123, poz. 776 ze zmianami/.

Powołane wyżej przepisy określają, nie tylko zasady obowiązujące przy wydawaniu orzeczeń o stopniu niepełnosprawności, ale również tryb postępowania, skład i sposób powoływania zespołów orzekających oraz metodologię ich działania.

Strona pozwana, rozpoznając wniosek o ustalenie stopnia niepełnosprawności dokonała oceny stanu zdrowia wnioskodawcy, zarówno z medycznego jak i zawodowego punktu widzenia.

W myśl przyjętych przez ustawodawcę zasad do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osoby z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolne do pracy, albo zdolne jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającej czasowej albo częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych. Zarówno strona pozwana jak i wszyscy powołani przez Sąd biegli sądowi zgodnie uznali, że stan zdrowia wnioskodawcy nie daje podstaw do zaliczenia go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Zgodnie z art. 282 §2 kpc w związku z art.283 §2 kpc biegli wydający opinię w sprawie złożyli przed objęciem funkcji przysięgę, którą są związani i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych jak i ich rzetelności przy wydaniu opinii, biorąc nadto pod uwagę wielość specjalności medycznych powołanych biegłych sądowych oraz zgodność wydanych przez tychże opinii. Opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przedmiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90 (OSP 1991/11/300) stwierdził, iż Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”

Skoro wydane z sprawie opinie biegłych sądowych są jasne, logiczne, nie zostały podważone przez wnioskodawcę poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Odnosząc się do wniesionych przez wnioskodawcę zastrzeżeń Sąd zauważa, iż nie zawierały one uwag merytorycznych, a odnosiły się jedynie do przeprowadzonych badań. Nie jest podstawą do dopuszczenia dowodu z opinii innego zespołu biegłych sądowych okoliczność, iż wydana w sprawie opinia jest dla strony niekorzystna. Prowadziłoby to, bowiem do prowadzenia postępowania tylko dla otrzymania korzystnej opinii w sprawie.

Wnioskodawca nie spełnia zatem kryteriów niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym o jakim mowa w art. 4 ust 2 cyt. Ustawy z 27.08.1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Mając więc na uwadze treść opinii wydanych przez biegłych, oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Odwołanie wnioskodawcy nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu.

Mając więc powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.